

jo fremkommet adskillige Fingerringe i den Retning, som jeg ikke skal gjentage, men jeg kan dog ikke lade være at anføre blot dette ene, at en Bestemmelse som den, at en Smørfabrikant skulde miste sin Ret til at fortsætte sin Fabrikation, dersom han blev overbevist om Forsalfkning, overbevist om at have udgivet sit Smør for noget Andet, end det er, eller at en Forhandler skulde miste sit Næringsbevis i saa Tilfælde, vilde være en Kontrolbestemmelse stærkt nok baade til at fikske mod Forsalfkning i Indlandet og til at yde fornøden Betryggelse overfor Udlandet. Der er ogsaa en anden Vej at gaa, nemlig at vedtage den Bestemmelse, at intet Kunstsmør maatte udføres farvet. Man beraaber sig jo netop paa, at det overveieende er Hensynet til vort Marked i England og til at betrygge vor Stilling der, at der ikke maa produceres Noget, som ikke svarer til sit Navn. Jeg anser det slet ikke for fornødent at gaa den Vej, men jeg anser det for en Vej, der kunde gaas, og hvorved den fornødne Sikkerhed kunde opnaas. Jeg skal, da der nu er fremkommet saa mange Udtalelser, slutte med at udtale, at jeg under ingen Omstændigheder vil være med til noget som helst Skridt, der gaar i Retning af at gjøre det vanskeligt for Folk at faae et smukt og godt Næringsmiddel. Det vil jeg under ingen Omstændigheder, og jeg vilde anse det for sørgeligt, dersom vi nu i Mar, da vi holde Hundredeaarsfest for Stavnshandets Løsning skulde betegne dette ved, at det mest reaktionære Ministerium, vi nogenfinde have haft i Danmark, paa Ruinerne af Grundloven fik sat en Bestemmelse igjennem, der lægger et ubilligt og uretfærdigt Tryk over paa Smaamanden.

**Thorup:** Da de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) og Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) ikke ere nærværende og paa Grund af de mange Udtalelser der alt ere komne frem, siden jeg begjærede Ordet, skal jeg frasalde Ordet, idet jeg bemærker, at de personlige Bemærkninger, som kom frem fra det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds, kan jeg godt spare mig at imødegaa. Hans Udtalelser ere jo godt kjendte, og Alle vide, i hvilket Forhold de staa til hans Argumenter, at jeg kan godt forstaae mig for at imødegaa disse personlige Angreb.

**Lüttichau:** Jeg skal fatte mig kort. Jeg vil begynde med at udtale, at jeg med den Taler, der nu frasaldt Ordet, det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup), er fuldt enig i, at om vi ogsaa nu,

hvad vi skulle og bør gjøre, da Loven er spirerer den 1ste Mai, lovgive paa dette Omraade, vil det vist ikke blive sidste Gang; vi ville vist ofte komme til at vende tilbage dertil; vi komme nok senere i Fremtiden til at regulere disse Forhold nærmere, og jeg vil tilføie, at jeg tror det Samme vil blive Tilfældet paa mange andre Omraader for Landbrugets Vedkommende. Jeg tror, man maa være varsom med den store Brug, der er gjort og stadig bliver gjort af Surrogater her i Landet, specielt ogsaa paa Landbrugets Omraade. Man har saaledes, som Landmændene vide, i overordentlig høj Grad misbrugt Anvendelsen af Kunstgødning, og mangen Landbruger har anvendt Stoffer, som i Forhold til, hvad han betalte for dem, vare altfor dyre. Man har i den Tro at gavne sit Landvæsen, sin Jord, kjøbt ind og kjøbt ind, har for lidt set paa Prisen og har ofte derved lidt Skade. Ja, det er jo gaaet saa vidt, at paa en Tid, som ikke ligger langt tilbage, var der Mange, som kjøbte rent i Blinde. For at regulere Forholdene, har der dannet sig Foreninger, men der er ikke blevet særlig lovgivet paa dette Omraade; kun Bedragerier af almindelig Bestaaenhed blive straffede. Der er anstillet Underjøgelses og kemiske Analyser, og denne Virksomhed er bleven fremmet gennem Foreninger. Forholdet er det, at Jorden kan man ernære paa den Maade, man selv vil; man kan give for Meget og for Lidt ud, og man kan give passende ud, det bliver hver Agerbrugers egen Sag. For mig stiller Sagen sig noget anderledes, naar der er Tale om Ernæringsstoffer for det menneskelige Legeme, og der antager jeg da ogsaa, at enhver vil indrømme, at der er den største Grund til, at man fra Samfundets Side er agtpaaagivende, og til, at Lovgivningen griber ind. Hvad skulde der vel egentlig være i Veien for, at der i et Land, hvor en eller anden Produktion er særlig fremherskende, blev truffet Lovgivningsbestemmelser mod Forsalfkning? Hvad skulde der være i Veien for, at man i et vindyrkende Land udstedte Forbud mod Forsalfkninger og nøie overholde disse for at bringe Landets Hovedprodukt stærkere frem paa Markedet. Slet dette ikke allerede direkte, saa ster det i det Mindste indirekte i Frankrig ved de hyppige og lobbefalede Underjøgelses, som der findes Sted med Hensyn til Vinen. Det forekommer mig, at man kan se paa dette Produkt, som vi her beskæftige os med, nemlig Kunstsmøret, med det for Die, at det er et Produkt, vi have indbundet ved en fransk Opfindelse. Det er kommet fra Frankrig. Jeg kan maa-